

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2022 m. rugsėjo 2 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Virgilijaus Grabinsko (kolegijos pirmininkas), Andžej Maciejevski ir Gedimino Sagacio, susipažinusi su 2022 m. rugpjūčio 10 d. paduotu **ieškovės uždarnosios akcinės bendrovės „Iloka“** kasaciniu skundu dėl Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. gegužės 31 d. sprendimo peržiūrėjimo,

n u s t a t ė :

Ieškovė UAB „Iloka“ padavė kasacinį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2022 m. gegužės 31 d. sprendimo peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovės UAB „Iloka“ ieškinį atsakovui L. B. dėl darbuotojo darbo pareigų pažeidimų darbdaviui padarytos turtinės žalos atlyginimo priteisimo. Kasacinis skundas paduodamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir [CPK](#)) 346 straipsnio 2 dalies 2 punkte įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų ([CPK 346 straipsnio](#) 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais ([CPK 347 straipsnio](#) 1 dalies 3 punktas). Be to, [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą byloje, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskustuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Kasaciniame skunde nurodoma, kad apeliacinės instancijos teismas sprendime nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos dėl Tarptautinio krovinio vežimo keliais sutarties konvencijos (toliau – CMR konvencija) 13 straipsnio, darbuotojo visiškos materialinės atsakomybės sutarties sąlygų, įrodinėjimo ir įrodymų vertinimo taikymo ir aiškinimo.

Ieškovė išdėstė šiuos argumentus:

1. Apeliacinės instancijos teismas netinkamai taikė CMR konvencijos 13 straipsnio 1 punktą, nustatantį, kad gavėjas parašu patvirtina krovinio gavimą. Atsakovas privalėjo važtaraštyje ar perrašytame važtaraštyje prieš 15 216 kg krovinio dalies perdavimą jo gavėjui gauti gavėjo parašą. Šios pareigos atsakovui neatlikus, ieškovė negalėjo įrodyti nurodytos krovinio dalies perdavimo gavėjui fakto, todėl atsakovas apeliacinės instancijos teismo buvo nepagrįstai pripažintas tinkamai įvykdęs savo darbine pareigas.

2. Apeliacinės instancijos teismas pripažino, jog bylos šalių sudarytos visiškos darbuotojo materialinės atsakomybės sutarties nuostatos atsakovui nebuvo aiškios ir suprantamos. Ieškovės vertinimu, siekdamas išsiaiškinti, kaip atsakovas suprato savo visiškos materialinės atsakomybės ribas, apeliacinės instancijos teismas turėjo organizuoti žodinių bylų nagrinėjimą ir išklauses atsakovo paaiškinimų, daryti išvadas apie atsakovo visiškos materialinės sutarties sąlygų suvokimą/nesuvokimą. Teismas visiškai nepasisakė apie atsakovo turimą kvalifikaciją ir žinias, turinčius reikšmę nustatant atsakovo visiškos materialinės atsakomybės ribų suvokimą.

3. Apeliacinės instancijos teismo išvada, jog krovinys, atsakovui jį pristatčius, buvo iškrautas vežimo sutartyje nurodytu adresu, pagrįsta tik atsakovo paaiškinimu, kitų įrodymų byloje nėra. Apeliacinės instancijos teismui netinkamai taikius įrodinėjimą ir įrodymų vertinimą reglamentuojančias teisės normas, jis padarė išvadas, priešingas tą pačią faktinę situaciją nagrinėjusių ir tuos pačius įrodymus tyrusių bei vertinusių administracinių teismų ir valstybinių institucijų išvadoms, kad ieškovė nepristatė dalies krovinio jo gavėjui.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, sprendžia, kad skundo argumentais nepagrindžiamas nukrypimas nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos bei [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalies 2 punkte nurodyto kasacijos pagrindo egzistavimas. Kasaciniame skunde nekeliami tokių teisės klausimų, kurie atitiktų nors vieną [CPK 346 straipsnio](#) 2 dalyje nurodytą bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindą.

Dėl nurodytų priežasčių yra pagrindas konstatuoti, kad kasacinio skundo argumentais nepagrindžiamas teisinis pagrindas peržiūrėti bylą kasacine tvarka. Kasacinis skundas neatitinka [CPK 346 straipsnio](#), 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakyta priimti ([CPK](#) 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Atsisakius priimti kasacinį skundą, grąžintinas už jį sumokėtas žyminis mokestis ([CPK](#) 350 straipsnio 4 dalis).

Atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

n u t a r i a :

Kasacinį skundą atsisakyti priimti.

Grąžinti 425 (keturis šimtus dvidešimt penkis) Eur žyminio mokesčio, sumokėto 2022 m. rugpjūčio 10 d. AB SEB banke, jį sumokėjusiai UAB „Iloka“.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Tėsis

Virgilijus Grabinskas

Andžej Maciejewski

Gediminas Sagatys